

1585

1. Beh. af Lovf. om Tilsyn med Salg af Levnetsmidler.

1586

ikke, at det kunde lade sig gjøre, fordi jeg veed, at Forsyningen med Kjøb fra Landet spiller en overordentlig stor Rolle i mange af vore Kjøbstæder. Jeg mener dog paa den anden Side, at en vis Kontrol med det Kjøb, som indføres fra Landet, og som f. Ex. kunde bestaa i en Besigtigelse paa selve Torvet ved Falbydelsen eller ogsaa ved Indførselen til By, kunde der ikke indvendes Noget imod, thi vist og sandt er det, at paa den ene Side bør der ikke undrages Landboerne Leilighed til at falholde disse Produkter i Kjøbstæderne, og det vilde Kjøbstæderne selv være meget lidet tjent med, men paa den anden Side ser jeg ingen Grund til, at Landboerne skulde i enkelte Retninger være stillede fri for enhver Kontrol i saa Henseende. — Det blev fra et andet Medlems Side fremhævet, at der efter hans Mening kunde være Grund til at træffe særlige Sikkerhedsforanstaltninger med Hensyn til Salget af visse tilberedte Kjødspiser, navnlig Pølser, og at der særlig kunde være Anledning til at forbyde Indførslen af saadanne fra Udlandet. Det er et Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket jeg vil sige, at jeg betragter det som aabent. Jeg for min Del vil kunne gaa ind paa Ændringer i denne Retning, ligesom jeg ogsaa vil antage, at hvis noget Saadant ikke kan sættes igjennem, vil det ikke have nogen særdeles stor Betydning for Lovens Virksomhed. Jeg udtalte dette i det andet Æhing, hvor jo dette Spørgsmaal kom paa Bane. Jeg tror nemlig ikke, at Pølser kunne siges at være et saa vigtigt Levnetsmiddel for den store Mængde af Befolkningen, at det Spørgsmaal, om der gjordes en Begrænsning i Afgangen til at indføre dem fra Udlandet, har noget videre at sige. Det staar saaledes for mig, at Pølser ikke ere et saadant Hovednæringsmiddel for Befolkningen som flere andre Ting. Jeg kan forstaa, at man kan have store Betænkeligheder ved overhovedet at forbyde Indførslen af Kjøb fra fremmede Steder, og jeg kan forstaa det baade med Hensyn til det ferske Kjøb, som indføres fra Sverrig her til Kjøbenhavn og Sjælland, og med Hensyn til saltet og røget Kjøb, navnlig fordi disse hos den simple Klasse af Befolkningen meget brugte Artikler indføres i denne Tilstand, f. Ex. islandsk Sammekjøb; men jeg tror ikke, at Pølser spille en saadan Rolle, at det kan have nogen Betænkelighed, hvis man forøvrigt mente, at det af sanitære Grunde kunde have Interesse at forbyde Indførsel af Pølser fra Udlandet, da at udstede et Forbud i saa Henseende.

Der blev gjort nogle Bemærkninger med Hensyn til § 11. Saavidt jeg forstod, have alle de Talere, der have yttret sig om denne Sag, været enige i, at det i og for sig var en hensigtsmæssig Bestemmelse, at Dommene i disse Sager bleve offentlige, fordi det var et af de vigtigste Midler til at afskrække de Paagældende. Derimod blev der gjort nogle Indvendinger med Hensyn til de Udtryk, der bruges i Lovforslagets § 11. Jeg skal med Hensyn til disse gjøre den Bemærkning, at det jo er Noget, der let vil kunne afhjælpes ved Ændringsforslag. Det er ikke mig magtpaaliggende, at det bliver det ene eller det andet Blad; Tanken har jo kun været, at det skulde være i et Blad, der læstes; der kunde jo heller ikke være nogen stor Betænkelighed ved, at det skulde være samtlige paa Stedet udkommende Blade, for saa vidt Kjøbenhavn ikke gik ind under denne Regel; for Kjøbenhavn vilde det jo være noget vidtløftigt, men jeg gaar ud fra, at der udenfor Kjøbenhavn neppe udkommer mere end 2 eller høist 3 Blade paa eet Sted, og det, der er at se hen til ved dette Spørgsmaal, er jo Udgifterne, idet Udgifterne til disse Annoncers Optagelse vilde komme til at høre til Sagens Omkostninger og falde paa den Tilstand, i Fald han kan betale, og ellers paa det Offentlige.

Jeg skal nu endelig gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til de Paragrafer, der indeholde Straffebestemmelserne i Loven. — Jeg vil da først gjøre opmærksom paa, at det maaske kan være, at Bestemmelsen i Slutningen af § 5 kan trænge til nogen Ændring. Det vil jo erindres, at denne Bestemmelse kom ind ved et Ændringsforslag i Landstinget, og det kan da let hændes, at en saadan Ændring ikke saa fuldstændig kommer til at passe ind i de i Forveien staaende Bestemmelser, som ønskelig kunde være, og jeg vil derfor indrømme, at det maaske vilde være det Rigtigste, at Indholdet af § 5 blev affattet saaledes, at den kun indeholdt Straf for det formelle Rettsbrud, ikke at have kaldt Dyrslagen til ved Slagtingen, saaledes at der derfor dikteres en Mult fra 20—500 Kroner; men at § 5 iverigt kun indeholdt en almindelig Udtalelse, om, at det vilde være at afgjøre efter Lovens øvrige Forudsætninger saa vel som efter den almindelige Straffelov, om den Paagældende iverigt skulde paadrage sig Ansvar ved det, han havde foretaget sig. Det tror jeg nok maaske kunde være